

ledes som man fra de forskellige Sider synes, man kan forsvare at give sin Stemme, idet man afventer at se, hvorledes Ministeriet, navnlig den ærede Indenrigsminister, kan komme overens med Landstinget om de Forandringer, han synes, der skal komme. Man har Grund til at vente sig meget af dette Ministerium. (Afbrydelse). Jo, det har man, og det have vi særligt faaet Grund til ved at høre Konseilspræsidentens Tiltrædelsestale her i Tinget. Den ærede Konseilspræsident udtalte nemlig den Gang, Sp. 205, følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilsladelse skal citere: „Vor første Opgave som Regering er at optræde saaledes, at Vælgerne genvinde Troen paa, at der er Politikere i Danmark, der staa som Mænd bag deres Ord. Vi ville ikke svigte vor Fortid. Der ses hen til os med Forhaabning, men ogsaa med Ængstelse. Der er mange, mange, der sige: Disse Mænd tro vi, men det er ogsaa det sidste Hold af Politikere, vi tro. Hvis disse Mænd ogsaa svigte, saa er der mange, mange, og især mange af de bedste, som ville sige, at nu er deres Tro paa, at denne Nation virkelig kan bære offentlige Mænd frem, som ville staa fast paa deres Standpunkter, knækket for bestandig.“

Se, et Ministerium, hvis Chef har en saadan Tillid til sig selv og sine Kolleger, har man jo Grund til at vente meget af ogsaa i Retning af at kunne gennemføre den Slags Forslag, som her foreligger. Det forbavsede mig ganske vist at høre den Tale af den højtærede Konseilspræsident, jeg syntes, at det var en svær Afvisning af hans Venner Socialdemokraterne. Han havde helt glemt, at der ogsaa var Mænd, og det var derfor saa naturligt, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), da han fik Ordet, foretog en Retelse og en ganske mild Bebrejdelse, hvad jo ellers ikke ligger for det ærede Medlem, der tidt kan være streng i sin Dom over anderledes tænkende. Det ærede Medlem sagde, at der skulde have været tilføjet: „mellem Venstremænd“. Men lad nu gaa, saa sige vi: mellem Venstremænd have vi nu de stærkeste, kraftigste, mest energiske Mænd, vi have set, jeg vil ikke sige: siden Verdens Skabelse, men siden vi fik den fri Forfatning. Jeg gratulerer altsaa Ministeriet og særlig Indenrigsministeren til nu at vise sin Kraft og den Styrke, som disse Mænd ere i Besiddelse af, ved om muligt at kunne magte det høje Landsting og gøre et større Fremskridt med Hensyn

til de kommunale Valgregler, end vi andre mere svage vare i Stand til at gøre.

Første Viceformand (Jensen-Sønderup): Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ironiske Smil, hvormed det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), endte med at anbefale denne Sag til Gennemførelse i Landstinget, efter at det ærede Medlem havde staaet og forsvaret det bestaaende i høj Grad og raillet over, at Opholdsbestemmelsen skulde udgaa, og uden at anbefale en eneste af de Bestemmelser, her er Tale om, det ironiske Smil bekræftede for mig Sandheden af de Ord, hvormed det ærede Medlem fra Assens' Meningsfælle, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), forleden Dag erklærede, at Ulykken ved den nuværende Forfatning: et konservativt Landsting og et demokratisk Folketing var først og fremmest den, at Folketingsmændene derigennem under deres Valgagitation og herinde bleve nødte til at synes meget mere demokratiske, end de i Virkeligheden ere; de kunde spille Demokrater, de kunde spille radikale, der var ingen Fare ved det, der er et Landsting deroppe, som kan slaa det ned. Det var det ærede Medlem fra Æbeltoft, det ærede Medlem fra Assens' Partifører, der sagde denne efter min Mening ubestridelige Sandhed. Naar det ærede Medlem, efter at have holdt paa det bestaaende Valgretsforlig med dets mange konservative Bestemmelser uden en eneste Anbefaling af det her foreliggende Lovforslag, endte med ironisk at anbefale det til Gennemførelse i det andet Ting, har han dermed slaaet fast, at det ærede Medlem fra Æbeltoft har Ret i, at den nuværende Forfatning tillader et æret Medlem fra Assens at spille radikal, skønt han er grundkonservativ.

Berntsen: Det ærede Medlems Uartighed lader jeg ligge. Det forekommer mig, at det er et godt, gammelt Ord, vore Fædre have sagt: Den, der har Ret, behøver ikke at være grov. Nu er det jo blevet saadan overfor det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at det er svært at faa Lov at sige sin Mening, uden at han lige straks er paa Nakkens af os; men ikke alene det, nu lægger han ogsaa Mærke til vore Ansigtstræk, lægger Mærke til, om vi ere meget alvorlige, gravalvorlige, eller om vi smile. Det